Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0248

Un cadru fiscal coerent pentru sectorul financiar al UE

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2026 referitoare la un cadru fiscal coerent pentru sectorul financiar al UE (2024/2117(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 113, 114 și 115,

– având în vedere Propunerea Comisiei din 28 septembrie 2011 de directivă a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe tranzacțiile financiare și de modificare a Directivei 2008/7/CE (COM(2011)0594),

– având în vedere Propunerea Comisiei din 14 februarie 2013 de directivă a Consiliului de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul taxei pe tranzacțiile financiare (COM(2013)0071) (propunerea privind TTF),

– având în vedere Propunerea Comisiei din 28 noiembrie 2007 de regulament al Consiliului de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește tratamentul aplicat serviciilor financiare și de asigurări (COM(2007)0746),

– având în vedere Propunerea Comisiei din 28 noiembrie 2007 de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește tratamentul aplicat serviciilor financiare și de asigurări (COM(2007)0747),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010 și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/1937[1],

– având în vedere evaluarea inițială a impactului realizată de Comisie

[1] JO L 150, 9.6.2023, p. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj.

la 22 octombrie 2020 cu privire la revizuirea normelor în materie de TVA pentru serviciile financiare și de asigurări,

– având în vedere propunerea Comisiei din 12 septembrie 2023 de instituire a unui sistem de impunere în funcție de sediul central pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii și de modificare a Directivei 2011/16/UE,

– având în vedere Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom[2],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 22 decembrie 2021 intitulată „Următoarea generație de resurse proprii pentru bugetul UE” (COM(2021)0566),

– având în vedere studiul solicitat de Subcomisia pentru chestiuni fiscale a Parlamentului și intitulat „Impozitarea sectorului financiar al UE”, publicat de Direcția Generală Economie, Transformare și Industrie în iunie 2025[3],

– având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene privind scutirea de TVA pentru serviciile financiare și de asigurări,

– având în vedere Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii[4],

– având în vedere rezoluția sa din 10 mai 2023 referitoare la resursele proprii: un nou început pentru finanțele UE, un nou început pentru Europa[5],

– având în vedere raportul lui Enrico Letta din aprilie 2024 intitulat „Much more than a market – Speed, Security, Solidarity: Empowering the single market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU citizens” (Mult mai mult decât o piață – viteză, securitate, solidaritate: capacitarea pieței unice pentru a le asigura tuturor cetățenilor UE prosperitate și un viitor durabil) (raportul

---

2 JO L 424, 15.12.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2053/oj.

3 Studiu – „The taxation of the EU’s financial sector” (Impozitarea sectorului financiar al UE), Parlamentul European, Direcția Generală Economie, Transformare și Industrie, Departamentul tematic pentru economie și creștere, iunie 2025.

4 JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28. ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj.

5 JO C, C/2023/1067, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1067/oj.

Letta),

– având în vedere raportul lui Mario Draghi din 9 septembrie 2024 intitulat „The future of European competitiveness” (Viitorul competitivității europene) (raportul Draghi),

– având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Uniunea economiilor și a investițiilor: O strategie de stimulare a prosperității cetățenilor și a competitivității economice în UE” (COM(2025)0124),

– având în vedere Recomandarea Comisiei (UE) 2025/2029 din 30 septembrie 2025 privind creșterea disponibilității conturilor de economii și de investiții care beneficiază de tratament fiscal simplificat și avantajos[6],

– având în vedere documentul de lucru al Băncii Mondiale din mai 2025, intitulat „VAT exemptions, Embedded Tax, and Unintended Consequences”,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A10-0169/2026),

A. întrucât, în scrisoarea de misiune din 2024 adresată de Președinta Comisiei comisarului responsabil pentru impozitare, Comisiei i s-a încredințat sarcina să identifice soluții inovatoare pentru impozitarea sectorului financiar al UE, cu scopul de a sprijini integrarea și mai profundă a sectorului, activitatea transfrontalieră și inovarea; întrucât Comisia a lansat un studiu privind impozitarea sectorului financiar în UE;

B. întrucât serviciile financiare sunt, în general, scutite de taxa pe valoarea adăugată (TVA) în UE; întrucât instituțiile financiare nu pot deduce TVA-ul plătit pentru factorii lor de producție din cauza acestei scutiri, ceea ce cauzează așa numita „problemă a TVA-ului nerecuperabil”; întrucât această scutire ar putea crea o lipsă de transparență, ar putea duce la creșterea costurilor pentru consumatori și ar putea genera costuri suplimentare pentru instituțiile financiare, influențând deciziile de organizare și externalizare și conducând la dezavantaje competitive pentru furnizorii de servicii mai mici, digitali și transfrontalieri;

C. întrucât opțiunea instituțiilor financiare de a participa voluntar la sistemul TVA nu este aplicată consecvent în toate statele membre, ceea ce duce la complexitate administrativă suplimentară;

D. întrucât scutirea de TVA datează din 1977, când impozitarea acestor servicii presupunea dificultăți tehnice și administrative

---

6 JO L, 2025/2029, 8.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/2029/oj.

semnificative; întrucât justificarea tehnică inițială pentru scutirea de TVA ar putea fi acum abordată prin progrese tehnologice, digitale și în materie de supraveghere, inclusiv prelucrarea datelor în timp real și îmbunătățirea cerințelor de raportare;

E. întrucât mai multe jurisdicții din întreaga lume au revizuit scutiri similare sau au introdus forme alternative de impozitare a serviciilor financiare, pentru a aborda efectele fiscale și concurențiale nedorite ale TVA-ului nerecuperabil și pentru a asigura în continuare o contribuție echitabilă și solidă a sectorului financiar la veniturile publice;

F. întrucât atât raportul Letta, cât și raportul Draghi subliniază că fragmentarea fiscală din cadrul pieței unice, inclusiv barierele administrative și fiscale, obstrucționează creșterea economică, comerțul și activitățile transfrontaliere; întrucât barierele interne ale UE impun efectiv un tarif de aproape 100 % pentru serviciile financiare; întrucât aceste bariere și obstacole în materie de reglementare sunt, în opinia lui Draghi, mult mai dăunătoare pentru creșterea economică decât orice tarife pe care le-ar putea impune SUA;

G. întrucât, potrivit datelor Eurostat, sectorul financiar este o componentă semnificativă a economiei UE, generând o valoare adăugată de aproximativ 0,9 mii de miliarde EUR în 2022, asigurând aproape 5 milioane de locuri de muncă și înregistrând o cifră de afaceri netă de aproximativ 2,4 mii de miliarde EUR; întrucât sectorul contribuie la finanțele publice prin impozitarea societăților comerciale, impozitele pe salarii și impozitele sectoriale; întrucât sectorul financiar al UE joacă un rol central în finanțarea economiei reale, în sprijinirea inovării și în facilitarea investițiilor;

H. întrucât inițiative recente, cum ar fi Directiva 2025/50 a Consiliului din 10 decembrie 2024 privind reducerea mai rapidă și mai sigură a surplusului de impozit reținut la sursă[7] (Directiva FASTER), au înregistrat progrese importante în ceea ce privește reducerea sarcinilor administrative și facilitarea activității economice transfrontaliere în Uniune și întrucât ar trebui continuate eforturi similare pentru a consolida și mai mult integrarea și eficiența pieței interne;

I. întrucât Consiliul amână o decizie referitoare la propunerea Comisiei de directivă de instituire a unui sistem de impunere în funcție de sediul central pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii și de modificare a Directivei 2011/16/UE, în timp ce Parlamentul European a aprobat deja o rezoluție legislativă la 10

---

[7] JO L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj.

aprilie 2024[8];

J. întrucât orice inițiativă viitoare ar trebui să reducă fragmentarea pe piața unică și să întărească competitivitatea, asigurând un cadru fiscal coerent, previzibil și neutru pentru serviciile financiare, ținând seama totodată de diversitatea modelelor de afaceri și de interacțiunile fiscale în întregul sector financiar al UE;

K. întrucât impozitarea serviciilor financiare în UE rămâne extrem de fragmentată, cu abordări naționale divergente în ceea ce privește impozitele pe primele de asigurare, taxele pe tranzacțiile financiare (TTF), taxele impuse băncilor, taxele pe activitatea financiară și alte taxe bazate pe profit; întrucât această fragmentare creează insecuritate și complexitate juridică, determină denaturări ale pieței, încurajează evitarea obligațiilor fiscale și reduce competitivitatea UE;

L. întrucât uniunea economiilor și a investițiilor (UEI) necesită stimulente mai puternice pentru ca oamenii să economisească și să investească pe piețele europene de capital; întrucât finalizarea uniunii UEI necesită o abordare cuprinzătoare a stabilității financiare, a integrării pieței și a protecției investitorilor; întrucât, pentru succesul și credibilitatea UEI, este esențial să se asigure că sectorul financiar contribuie în mod semnificativ la finanțele publice, internalizează riscurile pe care le generează și sprijină investițiile sustenabile pe termen lung;

M. întrucât TTF și taxele impuse băncilor au fost discutate după criza financiară din 2008 și 2009; întrucât aceste măsuri au urmărit să compenseze costurile crizei;

N. întrucât cel puțin șapte state membre percep în prezent o TTF; întrucât aceste state membre nu au asigurat o coordonare a taxelor pe tranzacțiile financiare pe care le aplică în ceea ce privește domeniul lor de aplicare, cuantumul sau modul lor de impunere; întrucât nu s-a ajuns la niciun acord cu privire la o TTF la nivelul UE, în ciuda faptului că Comisia a prezentat, începând din 2011, mai multe propuneri legislative;

O. întrucât Parlamentul a sprijinit în mod constant introducerea unei TTF la nivelul UE, inclusiv ca posibilă resursă proprie, cel mai recent în rezoluția sa din mai 2023; întrucât, în programul său de lucru pentru 2026, Comisia a propus retragerea propunerii sale anterioare privind TTF ca urmare a lipsei unui consens între statele membre,

---

[8] Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 aprilie 2024 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de instituire a unui sistem de impunere în funcție de sediul central pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii și de modificare a Directivei 2011/16/UE (JO C, C/2025/1326, 13.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1326/oj).

care nu au ajuns la un acord;

P. întrucât statele membre continuă să introducă impozite pe profiturile excepționale temporare sau taxe de solidaritate pe profiturile băncilor ca răspuns la creșterile extraordinare ale profitabilității determinate de politica monetară,

Abordarea fragmentării fiscale a sectorului financiar și creșterea competitivității acestuia

1. constată că, în urma marii crize financiare, statele membre au introdus 91 de taxe sectoriale pentru a impozita sectorul financiar, ceea ce a dus la un peisaj fiscal extrem de fragmentat; constată că acest peisaj fiscal fragmentat generează costuri operaționale și administrative suplimentare și mărește barierele structurale din calea extinderii transfrontaliere a furnizorilor de servicii financiare, slăbind astfel sectorul financiar al UE și capacitatea sa de investiții și subminând obiectivele UEI și ale uniunii bancare;

2. constată că diferențele dintre regimurile fiscale naționale reflectă opțiunile de politică interne; ia act de activitatea care se desfășoară la nivel internațional în legătură cu transferul profiturilor; solicită să se asigure un grad mai ridicat de coordonare la nivelul UE, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei privind pilonul 2, norme solide de combatere a evitării obligațiilor fiscale și cerințe de transparență, în special în domeniul raportării publice pentru fiecare țară în parte;

3. constată că fragmentarea regimurilor fiscale naționale crește riscul dublei impuneri transfrontaliere și, determinată de complexitatea administrativă și juridică, poate inhiba creșterea sectorului financiar al UE și poate constitui un obstacol pentru o integrare aprofundată a piețelor financiare din UE; subliniază că evitarea dublei impuneri și reducerea sarcinilor administrative ar trebui să rămână esențiale; evidențiază totuși faptul că eforturile de simplificare nu trebuie să conducă la dereglementare sau la o uniformizare la un nivel inferior a standardelor fiscale;

4. subliniază că diferențele dintre procedurile fiscale naționale referitoare la impozitul reținut la sursă creează sarcini administrative și bariere în calea investițiilor transfrontaliere, astfel cum se recunoaște în Strategia Comisiei privind UEI; salută recent adoptata Directivă FASTER; solicită realizarea de progrese suplimentare în direcția unui cadru mai coordonat și mai ambițios;

5. invită Consiliul să ia o decizie cu privire la Propunerea Comisiei de directivă a Consiliului de instituire a unui sistem de impunere în funcție de sediul central pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii și de modificare a Directivei 2011/16/UE, ținând seama în mod corespunzător de rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 aprilie 2024;

6. observă, în plus, că actualele norme fiscale nu au ținut pe deplin pasul cu apariția unor noi produse financiare și a unor noi infrastructuri de piață; subliniază că fragmentarea devine rapid tot mai îngrijorătoare odată cu creșterea numărului de neobănci, cum ar fi băncile exclusiv digitale, băncile concurente („challenger banks”) sau băncile de tehnologie financiară; scoate în evidență creșterea semnificativă a ponderii depozitelor transfrontaliere deținute de aceste bănci în ultimii șase ani; subliniază că diferențele dintre normele fiscale aplicabile băncilor și cele aplicabile entităților nebancare pot crea denaturări;

7. evidențiază că datele insuficiente privind sarcina fiscală efectivă în întregul sector financiar al UE împiedică elaborarea de politici pe bază de dovezi și evaluarea impactului politicilor asupra comportamentului pe piață, a concurenței și a stabilității financiare; pune în evidență necesitatea de a îmbunătăți transparența și a utiliza mai eficient datele existente ca o condiție prealabilă pentru o reformă coerentă a impozitării sectorului financiar;

8. subliniază că eliminarea barierelor fiscale din calea investițiilor transfrontaliere prin norme coerente la nivelul UE ar reduce costurile de asigurare a conformității, ar îmbunătăți eficiența pieței, ar spori claritatea juridică pentru fluxurile transfrontaliere de capital și ar consolida competitivitatea serviciilor financiare ale UE, reducând în același timp evaziunea fiscală și planificarea fiscală agresivă; subliniază necesitatea unui set coerent de norme pentru sectorul financiar al UE, respectând în același timp suveranitatea fiscală a statelor membre și principiul subsidiarității; evidențiază faptul că impozitarea serviciilor financiare ar trebui să contribuie la susținerea competitivității sectorului financiar;

9. constată că, potrivit Raportului macroeconomic european pentru 2026 elaborat de Comisie[9], rata economiilor gospodăriilor din UE rămâne cu mult peste media țărilor Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică; regretă că aproximativ o treime din aceste economii sunt investite în afara UE, ceea ce demonstrează deficiențele cadrului financiar al UE în ceea ce privește menținerea investițiilor pe teritoriul Uniunii; invită Comisia să evalueze modul în care măsurile fiscale pot încuraja direcționarea fluxului de investiții către economia UE; subliniază că este important să se descurajeze ieșirile de capital către țările de pe lista UE a jurisdicțiilor necooperante;

10. subliniază că este important să se avanseze în direcția aprofundării UEI pentru a mobiliza economii în vederea realizării de investiții productive; consideră că reducerea fragmentării fiscale și îmbunătățirea canalelor de investiții transfrontaliere sunt esențiale

---

9 Comisia Europeană, „Raportul macroeconomic european pentru 2026”, noiembrie 2025.

pentru a mobiliza direcționarea economiilor europene către investiții în interiorul UE;

11. subliniază că un cadru fiscal pentru serviciile financiare ar trebui conceput în paralel cu obiectivele UEI, punând accentul pe creșterea eficienței, pe abordarea denaturărilor pieței și pe stimularea investițiilor și a creșterii pe termen lung, asigurând, în același timp, o abordare echilibrată care să reflecte, de asemenea, considerente economice și sociale mai ample;

12. observă că impozitarea sectorului financiar ar trebui să fie guvernată de principiile simplității, neutralității, echității, sustenabilității economice, sociale și din punctul de vedere al mediului și securității juridice; observă că aceasta ar trebui să reflecte, de asemenea, dinamica ciclică a rentabilității băncilor legată de politica monetară și de condițiile economice;

13. invită Comisia să își respecte angajamentul de a propune soluții inovatoare pentru impozitarea sectorului, care să reducă fragmentarea, să favorizeze o mai bună integrare la nivelul UE și să contribuie la realizarea uniunii economiilor și a investițiilor;

Abordarea regimului TVA pentru serviciile financiare

14. constată că scutirea de TVA pentru serviciile financiare datează din 1977, servind la evitarea dificultăților tehnice în aplicarea TVA-ului pentru serviciile financiare complexe, considerându-se că acest tip de impozitare nu este fezabilă din punct de vedere administrativ; recunoaște că justificarea tehnică inițială pentru scutirea de TVA ar putea fi acum analizată din perspectiva realităților progresului tehnologic și ale digitalizării;

15. constată că această scutire nu constituie neapărat un avantaj pentru instituțiile financiare, întrucât le împiedică să recupereze TVA-ul; consideră că statu-quo-ul are drept efect o perpetuare a denaturărilor pieței, poate duce la o lipsă de transparență și la creșterea costurilor pentru consumatori, consolidează tendința de autoaprovizionare în sectorul financiar și creează dezavantaje concurențiale în comparație cu instituțiile din țări din afara UE;

16. subliniază că scutirile de TVA sunt adesea acordate activităților de interes general, ca recunoaștere a funcției lor sociale esențiale; subliniază că anumite servicii financiare de bază – în special serviciile de plăți, acceptarea depozitelor și acordarea de credite de bază – pot îndeplini o funcție comparabilă de utilitate cvasi-publică prin protejarea economiilor, facilitarea schimburilor economice și asigurarea participării în condiții de siguranță a cetățenilor și a întreprinderilor la viața economică;

17. observă că inițiativele repetate ale Comisiei, inclusiv propunerile sale din 2007 și evaluarea inițială a impactului din 2020, nu au condus la o reformă a scutirii de TVA pentru sectorul financiar, deoarece

statele membre nu au ajuns la un acord unanim; ia act de faptul că, cel mai recent, Comisia intenționa să publice modificări ale Directivei TVA[10] la începutul anului 2023; observă că aceste planuri au stagnat, lăsând această reformă esențială încă în așteptare;

18. constată că, în conformitate cu articolul 11 din Directiva TVA, gruparea TVA-ului rămâne opțională pentru statele membre și este limitată de constrângeri teritoriale, creând obstacole juridice și practice pentru grupurile transfrontaliere care își desfășoară activitatea în domeniul serviciilor financiare;

19. evidențiază faptul că, în pofida utilizării mecanismelor de grupare a TVA-ului și de partajare a costurilor în unele state membre, regimul privind scutirea de TVA, combinat cu norme fiscale naționale compensatorii diferite, cum ar fi taxele pe primele de asigurare, creează un peisaj fiscal complex și fragmentat, ceea ce face ca respectarea obligațiilor fiscale la nivel transfrontalier să fie costisitoare și crește cheltuielile de funcționare ale întreprinderilor; relevă că sunt necesare definiții mai clare ale TVA-ului pentru a reduce aceste sarcini, a asigura aplicarea consecventă a normelor în întreaga UE, a facilita activitatea transfrontalieră și a sprijini inovarea;

20. observă faptul că gruparea TVA-ului, care poate reduce sarcinile administrative pentru instituțiile financiare și poate îmbunătăți eficiența acestora, se aplică în prezent în mod inegal între statele membre și, în general, se limitează la entitățile stabilite într-un singur stat membru; subliniază că o mai mare convergență în aplicarea grupării TVA-ului ar putea reduce fragmentarea și insecuritatea juridică pe piața internă și ar putea facilita activitatea transfrontalieră a serviciilor financiare;

21. invită Comisia să încurajeze statele membre să pună în aplicare gruparea TVA-ului în mod consecvent și să analizeze opțiunile pentru un cadru juridic mai clar, inclusiv posibilitatea grupării transfrontaliere a TVA-ului; subliniază că utilizarea pe scară mai largă a grupării TVA-ului pentru serviciile financiare și de asigurări trebuie să fie în conformitate cu normele privind impozitul pe profit, în special cu cele privind prețurile de transfer, și trebuie să fie însoțită de garanții obligatorii antiabuz pentru a preveni frauda și evitarea obligațiilor fiscale, deficitele de încasare a TVA-ului apărute în interiorul grupului și practicile abuzive de partajare a costurilor;

22. remarcă faptul că Directiva TVA nu conține dispoziții specifice privind instrumentele financiare emergente, inclusiv criptoactivele, finanțarea descentralizată și tehnologia financiară; subliniază că, în plus, directiva nu abordează regimul TVA aplicabil instrumentelor derivate și că tratamentul fiscal al fondurilor de investiții rămâne

---

[10] Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

diferit de la un stat membru la altul; observă că acest lucru a condus la interpretări naționale divergente ale normelor în materie de TVA, la insecuritate juridică pentru prestatorii de servicii și la un tratament inegal între serviciile financiare tradiționale și cele noi și riscă să împiedice inovarea și competitivitatea;

23. subliniază că un cadru fiscal modern ar trebui să sprijine inovarea în domeniul tehnologiilor financiare și al finanțelor digitale și să evite crearea unor obstacole de natură reglementară pentru noii participanți pe piață; invită Comisia să clarifice regimul TVA aplicabil serviciilor financiare emergente, pentru a asigura neutralitatea tehnologică și condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune;

24. consideră că o scutire amplă și nediferențiată de TVA pentru întregul sector financiar ridică semne de întrebare cu privire la coerența și echilibrul general al sistemului fiscal; subliniază că o reformă a regimului de scutire de TVA ar putea reduce denaturările și nivelul TVA-ului nerecuperabil, fără a crea o complexitate administrativă disproporționată; ia act de faptul că opțiunile pentru eliminarea scutirii de TVA ar putea conduce la eliminarea efectivă a TVA-ului nerecuperabil, permițând societăților financiare să recupereze integral TVA-ul pe care îl plătesc pentru bunurile și serviciile utilizate în operațiunile lor; subliniază că acest lucru ar elimina tendința actuală de a internaliza serviciile, în locul externalizării lor, care poate limita capacitatea unei întreprinderi de a se specializa, de a avea acces la expertiză externă și de a inova; recunoaște că această reformă ar putea, de asemenea, să asigure condiții de concurență echitabile în raport cu alte jurisdicții și să consolideze competitivitatea internațională a instituțiilor financiare ale UE;

25. reamintește că TVA-ul constituie un cadru fiscal armonizat la nivelul UE, deși statele membre păstrează o anumită marjă de manevră pentru punerea sa în aplicare; recunoaște, prin urmare, că o reformă a sistemului de TVA pentru serviciile financiare ar trebui abordată la nivelul UE;

26. invită Comisia să revizuiască impactul regimului actual de TVA asupra sectorului financiar și să facă publică această analiză; invită Comisia să ia în considerare opțiuni de politică pentru a contracara efectele de denaturare identificate; subliniază că orice astfel de reformă ar trebui să reducă TVA-ul nerecuperabil și aplicarea fragmentată a normelor, să îmbunătățească securitatea juridică și echitatea fiscală și să consolideze competitivitatea piețelor financiare ale UE, protejând în același timp stabilitatea financiară și reducând la minimum arbitrajul de reglementare între statele membre; insistă asupra faptului că orice astfel de reformă trebuie, de asemenea, să protejeze consumatorii și să garanteze în continuare că sectorul financiar contribuie în mod echitabil la veniturile publice;

27. observă că orice propunere de revizuire a cadrului privind TVA-ul ar trebui să se bazeze pe o analiză aprofundată la nivel macroeconomic

și pe o cartografiere cuprinzătoare a impozitelor și taxelor impuse băncilor naționale; subliniază că o astfel de analiză ar trebui să țină seama de implicațiile administrative pentru serviciile financiare, de interacțiunea dintre taxele bancare naționale existente, taxele din sectorul financiar și sistemul de TVA, precum și de impactul asupra pieței unice;

28. subliniază că orice modificare a tratamentului TVA aplicat serviciilor financiare trebuie să evalueze cu atenție impactul asupra serviciilor furnizate consumatorilor cu amănuntul, în special gospodăriilor cu venituri mici și medii, și să evite orice costuri globale suplimentare;

29. invită Comisia ca, în cadrul unei posibile reforme a scutirii de TVA, să evalueze fezabilitatea înlocuirii impozitelor naționale pe primele de asigurare cu integrarea deplină a serviciilor de asigurare în sistemul de TVA;

Promovarea unui cadru fiscal mai coerent pentru sectorul financiar

30. reamintește că UE se confruntă cu un deficit de investiții semnificativ, de 750-800 de miliarde EUR anual, în comparație cu finanțarea necesară pentru ca UE să-și îndeplinească obiectivele climatice, digitale și de autonomie strategică; reamintește angajamentul statelor membre și al UE de a crește substanțial investițiile europene în domeniul apărării; subliniază că, pentru a răspunde acestor provocări, o impozitare echitabilă și mai coerentă a sectorului financiar ar putea contribui la mobilizarea capitalului privat, stimulând astfel investițiile individuale, și la consolidarea piețelor europene de capital, generând totodată venituri pentru investițiile publice menite să răspundă priorităților strategice și nevoilor noastre sociale, climatice și în materie de investiții, îmbunătățind astfel competitivitatea UE;

31. reamintește, în acest sens, acordul din 2020 dintre Parlament, Consiliu și Comisie privind o foaie de parcurs pentru introducerea de noi resurse proprii, inclusiv a unei TTF și privind realizarea unei evaluări a impactului;

32. recunoaște lipsa progreselor în ceea ce privește propunerea privind TTF în cadrul Consiliului, în pofida unei dezbateri ample, desfășurate atât în regim de unanimitate, cât și în cadrul cooperării consolidate, și ia act de anunțul Comisiei cu privire la retragerea propunerii privind TTF din programul său de lucru pentru 2026;

33. consideră că evaluările periodice ale impactului economic și ale menținerii relevanței politicii fiscale în sectorul financiar sunt esențiale pentru a evita denaturări neintenționate sau de durată ale piețelor financiare; salută faptul că Comisia efectuează o analiză cuprinzătoare a impactului potențial al regimului global de impozitare a sectorului financiar asupra funcționării pieței, a

investițiilor transfrontaliere și a competitivității piețelor financiare ale UE;

34. subliniază că normele fiscale pentru sectorul financiar ar trebui simplificate și ar trebui să garanteze că sectorul aduce o contribuție financiară echitabilă și solidă și că acestea ar trebui, totodată, să fie clare, transparente și previzibile pentru a reduce fragmentarea și a permite investițiile și activitatea transfrontalieră, garantând, în același timp, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor; subliniază că aceste norme ar trebui să îmbunătățească eficiența și alocarea capitalului, să protejeze stabilitatea și competitivitatea pieței și să reducă costurile de asigurare a conformității, în special pentru consumatorii cu amănuntul și întreprinderile mici și mijlocii;

°

° °

35. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.